

Perttu Pölönen

Keksijä, futuristi, kirjailija ja säveltäjä

www.perttupolonen.com

Muistiinpanot on kirjoitettu tavallisen TerveysSummit-katsojan toimesta toisille katsojille. Huomioithan, että muistiinpanot EIVÄT ole lääketieteen ammattilaisen kirjoittamat ja oikeellisin tieto on aina haastattelussa, jonka pohjalta muistiinpanot on tehty! TerveysSummit ei ole vastuussa elämäntapamuutoksista, tai mistään muista toimista jotka näiden muistiinpanojen pohjalta tehdään.

Merkityksellinen elämä

Pölönen on yrittäjä ja hänellä on monia projekteja käynnissä. Hänen kirjojaan on lähdetty viemään maailmalle ja tehtynä on myös radiosarja YLE:lle. Hän on aiemmin keksinyt muun muassa Sävelkellon.

Pölönen on ollut opiskelemassa Piilaaksossa tulevaisuuden teknologioita. Kyseessä oli kesäkurssi, missä opiskeltiin nopeasti kehittyvää informaatioteknologiaa, käyden läpi millaisia globaaleja haasteita niissä on. Siellä pohdittiin myös sitä miten uusilla teknologioilla voitaisiin ratkaista isoja ongelmia.

Pölönen alkoi tehdä yhteistyötä myanmarilaisen opettajan kanssa ja he alkoivat kehittää opetussovelluksia hyödyntäen lisättyä todellisuutta, missä saadaan puhelimen näytöllä asioita eloon. He lähtivät Myanmariin toteuttamaan projektia.

Jokaisella on oma näkemys ja tulkinta asioista ja se opettaa meille uutta. On paljon ihmeteltävää. **Oppiminen tulee kokeilun jälkeisestä pohdinnasta.** "Pessimistit vaikuttavat fiksuilta mutta optimistit oppivat". Pölönen on tehnyt hyppyjä tuntemattomaan. Aina pitäisi tunnistaa se, että onko tilanteessa mahdollisuus oppia jotakin.

Pölönen alkoi uskoa omiin kykyihinsä enemmän noin 15-vuotiaana kun hän oli keksinyt ensimmäisen idean Sävelkellostä. Hän koki että hänellä oli ensimmäisen kerran annettavaa ja se otettiin tosissaan. Häntä kohdeltiin tasavertaisena. Olisi hyvää kannustaa nuoria enemmän koska sillä on iso vaikutus.

Pölönen perusti Myanmariin yrityksen, joka on kasvanut hienosti. Nyt tilanne on huolestuttava Myanmarissa ja Pölösen co-founderin on pitänyt lähteä maasta. Vuosien työ saattaa mennä hukkaan. He ovat tehneet paljon työtä Myanmarissa koulujen opetuksen parantamiseksi.

He tekivät aluksi opettajien koulutusta virtuaalitodellisuudessa mutta päätyivät kuitenkin siihen että lisätty todellisuus on helpompi toteuttaa. Oppikirjojen sijaan käytetään kortteja, joita oppilaat skannaavat puhelimilla. He tekivät sopimuksen siitä, että 1,3 miljoonaa ekaluokkalaista saavat nämä sovellukset käyttöön.

Menestys voi tehdä laiskaksi ja varovaiseksi. Kiitollisuus on tärkeää. Emme usein tee korjaavia liikkeitä ennen kuin se on aivan välttämätöntä. Odotamme isompaa oppituntia tai varotusta ja näin on käynyt esimerkiksi ilmastonmuutoksessa.

Maailmasta pitää tehdä parempi paikka. Kun viemme jonnekin teknologiaa niin pitäisi pohtia teemmekö sen oikeista syistä. Inhimilliset arvot eivät näy tilastoissa ja kehitämme yleensä vain sitä mitä voimme mitata. Suurin pelko ei pitäisi olla epäonnistumisen pelko vaan se että onnistumme väärissä asioissa. On tärkeää että onnistuisimme oikeissa asioissa ja että oppisimme tunnistamaan ja arvostamaan asioita, jotka eivät ole konkreettisia tai näkyviä.

Teknologian tarkoitus on olla meitä etevämpi. Meillä on paljon sellaista työtä missä työntekijät eivät koe sillä olevan merkitystä. Kun taas täysin kriittistä työtä arvostetaan vähiten esimerkiksi palkassa, kuten roskakuskin, opettajan ja lääkärin työtä. Kriittistä työtä pitäisi arvostaa.

Korona-ajan jälkeen on mahtava tilaisuus jatkaa sitä että pärjäämme hyvin ilman ylikulutusta ja jatkuvaa matkustamista. Näitä voitaisiin tehdä kestävämmällä tavalla ja löytää siihen uutta teknologiaa. Lopulta kyse on tottumuksista ja tavoista ja siitä, että oppisimme pois jostakin vanhasta. Hyvän tekeminen tulee siitä että tiedostamme hyvän.

Opittu avuttomuus on sitä että yksi ihminen ei pystyisi muuttamaan tilannetta. **Moni yhteiskunnallinen liike on lähtenyt yhdestä ihmisestä.** Rohkea teko synnyttää dominoefektin.

Teknologia ei opeta meille oikeaa ja väärää eikä tee meistä parempia ihmisiä. Mikään teknologia ei ole hyvä työkalu jos me käytämme sitä omien tarkoituksiemme vahvistamiseen. Kaikki lähtee siitä että refleктоimme.

Nuorten olisi hyvä miettiä sitä mitkä taidot ja osaaminen eivät mene hukkaan tai vanhene. Teknologian lisäksi esimerkiksi filosofia, taide, ajattelutaidot, luonteen laatu ja lujuus tulevat aina olemaan tärkeitä.

Valinnan tekeminen on vaikeutunut koska meillä on niin paljon vaihtoehtoja. Elämä ei ole projekti missä mennään yhtä pistettä kohti, vaan eteen voi tulla odottamattomia asioita. Ei tarvitse pelätä sitä että suunnitelmat muuttuvat. Ei ole epäonnistumisia, on vain oppia. Pahinta mitä voi tehdä on se, ettei tee ollenkaan päätöstä. Vaikka tekisi vääränkin päätöksen niin se auttaa prosessissa ja laittaa liikkeelle.

Pölönen on sanonut mahdollisuuksille kyllä. Se on ollut enemmän uteliaisuutta kuin rohkeutta. Mitään merkittävää ei voi saavuttaa, jollei sitoudu. Sitoutuminen on tärkeää vaikka ei heti saisi tuloksia. Toisaalta on nähtävä, missä kohtaa on päästettävä irti. Meidän pitäisi harjoittaa enemmän itsemme kuuntelemista ennakkoiden ja tunnistaen signaalit itsessämme. Pölönen kokee että hänen herkkyytensä on kasvanut. Mitä enemmän herkkyyys on lisääntynyt, niin sitä enemmän hän on löytänyt merkitystä ja kiitollisuutta iloiten siitä mitä on ympärillä.

Elämän arvomme on ihmissuhteissa ja se määrittää paljonko koemme merkityksellisyyttä. Lopulta ihmissuhteista tulee todellinen arvo arkeemme. Ihmissuhteiden vaaliminen vaatii myötätuntoa, joka on kaikkein merkityksellisin taito. Kun sitä kehittää niin sen myötä tulee kaikki muu hyvä.

Pölöseltä on ilmestynyt kirjat **Tulevaisuuden lukujärjestys ja Tulevaisuuden identiteetti**.